

Dal

*Léptem csöndje eltörött.
Járok csak a föld fölött
Botolva.*

*Elvették a hold mögött,
Amit hoztam, s így ülök
Bomolva.*

*Már épül bennem a tél.
Szép fám riügyét s levelét
Ha veszti,*

*Csak ne fájna úgy a szél,
Míg éjanyám haját szét-
Ereszti.*

Legyen vers

(rímjáték ars poeticára)

*Legyen vers, hogy legyen minden.
Szív ne vágyjon menni innen.
Ész ne vágyjon megbomolni.
Hisz a test sem olyan bolmi,
Mit levetni könnyű lenne.
(Azért van, hogy legyünk benne.)
S legyen ír, hogy így ne fájjon
A mozdulat e nyesett tájon.
Mindnek társ, hogy el ne essék,
Aki esne. Szava: tessék!
Legyen tűz, ki fázik, annak.
S ezt nevezzék, akik vannak,
Majd szabálynak:
Íratlannak.*

Cím nélkül

*Itt kínok laknak meg örömök
A szélben álmok járnak este*

*Itt esők mosnak és örök
Szálai éles dróttá hűlnek*

*Itt végtelenek a körök
A fák tornyai zöldre festve*

*Itt kínok laknak meg örömök
S az örömök kitelepülnek*

Töredékes bemutatkozás

*Apám paraszt, dérborostás.
Neki fagyot hoz a postás...
Anyám örök. Haja ében
Volt, de meglopták színében...*

Itt a Kárpát keretében...

Maradékuk én vagyok.

Abogy

*Abogy a csecsemősírás hajnalodik
Abogy a gyermekkor kék út kanyarog
Abogy a felnőttkor vastagodik
Abogyon csak az álma ragyog
Abogy minden szín a szép a hazám
Abogy hittem Isten arca vagyok
Abogy fényszigetel a deszkakarám
Abogy dübörögnek a hangdarabok*

Népdal

*Túl a sok-sok dróthatáron
Anyám jár a kútra nyáron.
Vödkrét folyton bitbe mártja,
Vak bitének fény az ára.*

*Hogy ha nem lesz fény a bére,
Nem bajolhat kút vizére.
S anyám szomjan hal a nyáron,
Túl a sok-sok dróthatáron.*

Csavarok

(barátainnak)

*Tekerednek a csavarok
Fogaskerekek
Már semmit sem akarok
Csak szeretek
Forogni mozdulatlanul
Ahogy a menetek
Rendje elsimul
Lenni veletek*

Permutáció

*Figyelem az ideget magamban:
ha ráng, és ráng, hogy szavam van.
Ha szavam nincs,
figyelem az ideget magamban,
ráng, hogy szavam nincs.
Hogy szavam nincs,
s magam van!*